

интересенъ старопланински полуостровъ, въ който българския народъ има толкози голѣмо значение“ (гледай свѣска I).

109. Български Гласъ, *политико-литературенъ вѣстникъ*. — Почнѣлъ е да излиза прѣзъ мѣсецъ Януарий въ София, два пѣти въ седмицата, излизалъ е 4 години, подъ главната редакция на *Григоръ Д. Начовичъ*. Въ първата годишнина сж помѣствани статии и на французски языкъ. Въ тоя вѣстникъ сж писвали Д. Грековъ, К. Стоиловъ, Т. Икономовъ, П. Кисимовъ, Д. Ганчевъ, А. Шоповъ и др.

Биографическитѣ бѣлѣжки за *Начовичъ* се намиратъ при „*Марица*“ (гледай 1878 година).

„Този брой на вѣстника ни е послѣдния, който излиза въ настоящата година; още два дена и ний стѣпваме въ новата 1883 година.

„Вѣрни на назначението на вѣстника си, — да освѣтляваме публиката въ това, което се върши въ нашето отечество и по вънъ, ний се старахме въ течението на цѣлата истекающа година да изпълнимъ задълженията си, като публиченъ органъ. Постигнахме ли ний това или не, — оставяме да сждятъ нашитѣ читатели. Не ще обаче да бжде отъ наша страна излишно самообѣщание, ако забѣлѣжимъ тука, че, въ границитѣ на възможността, ний се допрѣхме съ едно открито безпристрастие до всичкитѣ почти въпроси и явления на нашия социално—политически животъ. При това, вѣрни на идеята, на която служи листа ни, ний строго и безпристрастно осъдихми онѣзи произшествия, които така или инакъ подкопаватъ, спорѣдъ нашитѣ възглѣдове, здравитѣ основи на правителственнитѣ нарѣдби; не пропустинахме тѣй сжщо случая да се отнесемъ съ порицание къмъ всичкитѣ онѣзи правителствени распорѣждания, цѣльта на които не проистичаше отъ чисто желание да се подобри положението на страната, а просто отъ лични съображения.

„Читателитѣ ни, които сж слѣдили въ течението на цѣлата година подиръ това, което се е писало и проповѣдало въ нашия вѣстникъ, навѣрно, сж забѣлявали, че ний и до день — днешенъ останахме вѣрни на цѣльта и назначението му,